

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki A. Ö.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığımı,kendi Av. İBRAHİM ÖZTÜRK huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekle,müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu..

SORULDU: Gazze ye yardım filosundaki Gazze I adlı kuru yük gemisi ile 24mayıs 2010 tarihinde İskenderun limanından gazze ye doğru yola çıktım. Gemilerimizde silah yoktu. 29 mayıs 2010 günü Kıbrıs açıklarında diğer gemilerle buluşmuştuk. Filoya katılacak olan gemileri bekleye başladık. 30 mayıs 2010 da bütün gemiler tamam olmuştu. Yola çıkmıştık gazze ye doğru mısır üzerinden gidecektik. Gecenin ilerleyen saatlerinde geminin arkasında yanında gemi ışıkları görünmeye başlamıştı. Devamlı geminin telsizlerinden korkutma amaçlı anonslar yapıyordu. İsrail askerleri gemiyi vuracaklarını hatta batıracaklarını bunun sorumlusununsa kendileri olmadığını söylediler. Kaptan uluslar arası sularda bulunduğumuzu tekrar tekrar söylediğinde Akdenizin kendilerine ait olduğunu söylediler. Daha sonrasında helikopterler uçaklar üzerimizde uçmaya başladı. Mavi Marmara gemisinden canlı yayına müdahale olduğu haberi geldi. El telsizlerinden başka hiçbir şey ile irtibat kuramıyordum. 31/05/2010 saat 04:30 sıralarında Zodyak hücum botları gemilere doğru hareket etmeye başladı. Arka taraftan geldikleri için bizim gemiye geldiklerini düşündüm biran ama yanımızdan her bir botun içinde on beş 20 arası askerle geçip direk mavi Marmara gemisine doğru ilerlediler. Mavi Marmara gemisi bizden aşağı yukarı 250 veya 300 metre ilerimizdeydi. Birden iki adet helikopter ışıkları sönük bir şekilde mavi Marmara gemisinin üzerine çok alçaktan uçmaya başladı. Bomba sesleri ardından silah sesleri gelmeye başlamıştı. Dürbün ile baktığımda dona kaldım. İnsanların üzerine ateş ediyorlardı. Denizin içinde mavi Marmara gemisinden düşmüş can yelekleri gördüm. İçlerinde insan olduğunu düşündüm. Ama akıntı Yelekleri bizim gemiden uzaklaştırmıştı. Etrafımızda 2 adet deniz altı 5 veya 6 adet savaş gemisi 5 yada 6 adet helikopter ve sayısı belli olmayan hücum botları ile dolu idi. Aradan 45 dakika kadar geçti defne gemisine hücum botları ve helikopterlerle indirme yaptılar. Daha sonra benimde içinde bulunduğum gazze gemisine. 50 ye yakın İsrail askeri üzerimize silah doğrultarak gemiye bindiler. Bizi güvertede bekletirken geminin içini didik didik aradılar. Hiçbir şey bulmalarına imkân yoktu çünkü gemide sadece çimento ve inşaat demirinden başka hiçbir şey yoktu. Bir şey bulamayınca hepimizi küçük bir yemekhaneye soktular. Gemideki bize ait su ve erzaklardan önümüze koyup video ve fotoğraf çekiyorlardı. Odadan hiçbir şekilde dışarıya çıkartmadılar. Askerlerden bir tanesi gelip İngilizce aşdod limanına götürüleceğimizi ve oradan hemen evlerimize yollayacaklarını söyledi. Aşdod limanına doğru gemi hareket etti. Devamlı taciz ve tahrik vardı. Tuvalet ihtiyacı olan arkadaşları tuvalete götürüp kapılar açık bir şekilde 2 asker kontrolünde ihtiyaçlarını görmelerini söylüyorlardı. Daha sonra herkesi tektek bir odaya almaya başladılar. Bana sıra gelmişti gittiğimde 10 dakikaya yakın üzerimi aradılar ve şahsi bütün eşyalarımı aldılar. Eşyalarımı hava alanında teslim edeceklerini söylediler. sorular sormaya başladılar. Neden bu gemide olduğumu görevimin ne olduğunu ailemin adresini nerede yaşadığımı, Mavi Marmara

gemisinde ölen olup olmadığını bilmediğim halde 16 ölü olduğunu ve ölenleri tanıyıp tanımadığımı yasak sulara seyir yaptığımızı bilip bilmediğimizi gemide kaç tane paralı asker olduğunu bunların hangilerini tanıdığımı ve bunun gibi birçok soru sordular. Daha sonra gemi limana yanaştı. Limanda 2500 ila 3000 arasında asker geminin önünde bekliyordu. Nihayet her bir kişiyi 2 asker eşliğinde indirmeye başladılar. Her inenin yanına askerler gelip fotoğraf çektiriyorlardı. Bizi hapishane arabasına bindirip 500 metre ileride kurmuş oldukları çadırdan sorgu odaları dolu olan bir yere götürdüler. Herkesi tek tek indirmeye başladılar. Beni indirip ilk önce tepeden turnağa aradılar sonra boş bir çadıra 3 asker ile götürüp tamamen soyunmamı istediler. Çırlı çıplak bir şekilde soyundurup arama yaptılar ve bu şekilde 5 saat içinde abartısız 13 kere arama yaptılar. Arama yaparken kendi aralarında konuşup gülmeleri çok fazla ağrıma gidiyordu. Ama karşı gelenlerin sesleri kulakları rahatsız ediyordu. Daha sonra parmak izimi aldılar ve fotoğraflarımı çektiler. Bir masaya oturtular tercüman geldi ve sorgu başladı gemiye zorla bindirilip bindirilmediğimi neden bu gemide olduğumu kaçak olarak İsrail'e neden geldiğimi sorup durdular. Ben onlara kaçak olarak gelmediğimi İsrail askerleri tarafından uluslararası suda seyir ederken zorla İsrail'e getirildiğimi söylediğimde tercüman yaptığım işin çok güzel olduğunu amacına ulaştığını İbrance bir sürü kâğıdı imzalayıp hemen evime dönmemi söylüyordu. Bu belgeleri imzalamaz isem bütün suçlamaları kabul edeceğimi ve tutuklanıp hapishaneye götürüleceğimi ve orada işkence göreceğimi anlatıp duruyordu. Suçlamaları kabul etmediğimi söyleyip tutukluluk haklarımla alakalı bir kâğıda imza attırıp başka bir masaya götürdüler. Diğer masada daha farklı sorular başka bir tercüman ailemin isimlerini nerede oturduklarını işe nasıl girdiğimi gemiye binmeden önce gemide silah olduğunu bilip bilmediğimi ısrarla silah vardı diye kabullenmemi söyleyip durdular. Başka bir masada psikolojimin nasıl olduğunu kendimi öldürmeyi düşünüp düşünmediğimi İsrail halkına nasıl baktığımı sorup durdular. Cevaplar istedikleri gibi olmadığı zaman sanki öldürecekmiş gibi bakıp azarladılar. Bu şekilde tekrar tekrar sorgulandım. 5 veya 6 saat süren sorgulamanın ardından bir hapishane arabasına bindirildim. Tam 5 buçuk saat arabada bekletildim. Araba dolunca bizi 1 buçuk saat süren bir yolculuğun ardından bir hapishaneye götürüldüm. Aynı şekilde aramalardan sonra hapishanenin içine soktular burada psikolojik baskılar yapıldı. Devamlı kendimi öldürmeyi düşünüp düşünmediğimi farklı farklı insanlar sorup duruyordu. Yemek getirmişlerdi salatalık ve biberden oluşan bir menüden. Yemeye fırsat vermeden koğuşlara soktular. Daha sonra tekrar çıkartıp yemekleri yememizi söylediler. Anlamsız davranıyorlardı ilk gece devamlı yattığımız koğuşun kapısına vurup kaldırıyorlar tek tek sorguya alıp kendimi öldürüp öldürmeyeceğimi soruyorlardı gecede 7 kez aynı şekilde uyandırıldım. Yunan vatandaşı olan birkaç kişiyi götürüp dövdüler . Tuvaletlerin içinde kameralar var idi insan ihtiyaç giderirken utanıyordu. 2 . gece devamlı herkesi koğuşlardan çıkarıp hadi eve gidiyorsunuz diye toplayıp tekrar koğuşlara kapatıyorlardı. Tekrar kaldırdıklarında bu sefer gidiyorsunuz ama sadece Türkler deyip tekrar bir sorun çıkmış gibi koğuşlara kapatıyorlardı. Bu böyle gece boyunca sürdü. İmzalamış olduğum kâğıttaki hiçbir hakkımı vermiyorlardı. Ne telefon ne avukat. orada uzun bir süre kalacağımı düşünmeye başlamıştım. Daha sonra arabalara bindirip bizi hava alanına götürmeye başladılar. Ama tehdit ve tahriklerle dolu bir yolculuk. Hava alanına indiğimizde çok özel güvenlik tedbirleri alınmış bir sürü asker yığılmışlardı askerler yanımızda yürürken sağa sola ittirip bizim onlara karşılık vermemiz için tahrik ediyorlardı. Karşı gelen arkadaşları 20 ila 30 asker dövüyordu. Tekrar çıplak bir şekilde arama yaptıktan sonra bekleme salonuna aldılar. Bize hava alanında vereceklerini söyledikleri hiçbir şahsi eşyalarımızı vermeden uçaklara bindirdiler 15 saat beklemenin ardından İstanbul a geldik.

Benim 1 adet samsung 5620 cep telefonu.1 adet nokia marka cep telefonu 1 adet top ten marka güneş gözlüğü ,1 adet saat ,1 adet acer diz üstü bilgisayar, 200 Türk lirası ,1500 amerikan doları ve şahsi giysilerim alındı. Ancak İsrail askerleri aldığı bu eşyaları bana iade etmedi. Bana yapılanlardan dolayı İsrail askerlerinden ve yetkililerden davacı ve

şikayetçiyim.Bana yapılanlardan dolayı İsraili askerlerden ve yetkililerden şikayetçiyim.
Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu: İfadeye aynen katılıyoruz. Sorumluluların cezalandırılmasını talep ederiz. Dedi beyanı okundu, tutanak hep birlikte imza altına alındı. 02/07/2010